

Філіппович Т. М.

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

СПАНГЛІШ ЯК МОВНИЙ ФЕНОМЕН ВЗАЄМОДІЇ КУЛЬТУР

Стаття присвячена мовному феномену під назвою «спангліш», що є результатом одночасного вживання іспанської та англійської мов серед іммігрантів з латиноамериканських країн у Нью Йорку та прикордонних південних штатах США.

Оскільки це мовне явище набуває популярності, стає все більш поширеним і загальновідомим, автор вважає доцільним та актуальним дослідження в цьому напрямі, а також рекомендує ознайомлення з феноменом «спангліш» здобувачів вищої освіти філологічних спеціальностей, що вивчають англійську та іспанську мови.

Спангліш у дослідженні розглядається як феномен взаємодії культур, що характеризується взаємопроникненням мов. У статті розглянуто передумови його виникнення, проведено аналіз джерел, що висвітлюють цю тему.

Мета статті – визначити статус спангліш, проаналізувати засоби асиміляції англійських слів і словосполучень у спангліш, окреслити сфери поширення цього мовного явища, дослідити його лінгвістичний потенціал.

Зроблено історичну розвідку та визначено період виникнення поняття «спангліш» як міжкультурного соціолінгвістичного явища, розглянуто причини його появи, а також аналізуються можливі наслідки поширення цього мовного феномена такі як внутрішній розбрат і роз'єднання нації в разі неважкої асиміляції латиноамериканського населення в культуру США.

У ході дослідження порівнюється класичний варіант іспанської та англійської мов з новоутвореним мовним явищем «спангліш» і виявляються фонетичні, лексичні, граматичні відмінності їх будови. Розглядаються найбільш характерні особливості спангліш, такі як перенесення дієслівної парадигми іспанської мови на англійське дієслово, видозміна англійських іменників і прикметників під впливом іспанських орфографічних, морфологічних і фонетичних правил, переклад стійких англійських словосполучень іспанською мовою, гіпергенералізація (узагальнення мовних форм), трансференція (перенесення значення), симпліфікація (спрощення). Також виділено окрему групу неасимільованих англіцизмів, які повністю зберегли англійську орфографію і фонетику.

Визначено, що мовне явище «спангліш» продовжує змінюватися й формуватися, що, на думку автора, може стати матеріалом для подальших досліджень.

Ключові слова: іспанська мова, англійська мова, спангліш, США, мовне явище, асиміляція, запозичення, англіцизм, імміграція, комунікація, взаємодія культур.

Постановка проблеми. Вивчення іноземних мов спонукає до ознайомлення з культурою народу, мова якого вивчається, оскільки мова й культура нероздільні, соціолінгвістичний і лінгвокраїнознавчий аспекти є невід'ємними компонентами навчання студентів філологічних спеціальностей. Зважаючи на це, для здобувачів вищої освіти, що вивчають англійську та іспанську мови, може бути корисним і пізнавальним ознайомлення з таким явищем, як спангліш – соціально-лінгвістичним феноменом, що виник на стику двох культур і характеризується взаємопроникненням мов.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Спангліш неодноразово був об'єктом дослідження науковців-лінгвістів. Варто відзначити науковий доробок у цій сфері таких учених, як

Дж. П. Бьюканан, В. Виноградов, Р. Гонсалес-Ечеверріа, Т. Кауфман, Дж. Ліпські, В. Масляков, Р. Отегі, К. Сільва-Корвалан, Н. Стерн, С. Томасон. Актуальність дослідження продиктована необхідністю вивчення варіативності англійської та іспанської мов, а також наслідків їх взаємодії на території США в контексті лінгвокультурології.

Постановка завдання. Розглянути мовне явище «спангліш» як феномен взаємодії культур, що характеризується взаємопроникненням мов. Провести аналіз джерел, що висвітлюють цю тему, означити передумови його виникнення, окреслити можливі наслідки поширення цього мовного явища.

Мета статті – визначити статус спангліш, проаналізувати засоби асиміляції англійських слів і слово-

сполучень у спангліш, розглянути характерні особливості спангліш у фонетиці, лексиці та граматиці, дослідити лінгвістичний потенціал цього явища.

Виклад основного матеріалу. Явище «спангліш» стає все більш поширеним і загальновідомим. У 2004 році в США навіть знято і представлено художню стрічку «Спангліш» («Іспанська англійська») за участю Адама Сендлера, Пас Вега, Теа Леоні й інших. У ній ідеться про життя мексиканки, що переселилася до США, у місто Лос-Анджелес, і прожила там кілька років без знання англійської мови, спілкуючись лише іспанською. Тому автор вважає за необхідне дослідити цей феномен.

Спангліш (скорочення слів Spanish та English) – збірна назва групи змішаних мов і діалектів мексикансько-американського прикордоння, які об'єднують риси англійської та іспанської мов у різноманітних комбінаціях залежно від близькості до кордону, індивідуальних особливостей мовця тощо [2, с. 115]. В іспанській мові це мовне явище називається *espanglish* або *espanglés*, а в англійській – *Spanglish*, *Chicano English*, *Mock Spanish* [3; 7].

Англійська лексика широко проникає в іспанську мову, як і в інші мови світу, особливо помітним це стало у XX ст. внаслідок бурхливого економічного й науково-технічного розвитку англомовних країн.

Якщо звернутися до історії, стане очевидним, чому виникло таке явище, як спангліш. У результаті американо-мексиканської війни 1846–1858 років Мексика втратила свої території: Верхню Каліфорнію і Нову Мексику (землі сучасних штатів Каліфорнія, Нью-Мексико, Арізона, Невада і Юта). Ці території перейшли до США, у результаті їхньою офіційною мовою стала англійська, а не іспанська. Поступово населення ставало двомовним.

У кінці XIX–XX ст. розпочалася масова легальна й нелегальна імміграція латиноамериканців у південні штати США. Латиноамериканці розмовляли англійською мовою, але повністю на неї не перейшли. Приблизно в цей же час почалася економічна й культурна експансія США в країни Латинської Америки. У XX ст. англомовні країни швидко розвивалися в економічній, науковій, технічній сферах. У цей же час починається поширення масової культури США по всьому світу за допомогою кінематографу, радіо, телебачення, газет, літератури, через товари широкого вжитку та їх рекламу. Унаслідок усіх цих подій англійська лексика масово проникла в іспанську мову. Усі ці події призвели до появи спанглішу [3].

Як зазначалося раніше, одним із аспектів еволюції та варіацій іспанської мови є час, коли відбувалася імміграція та місце розташування. Різні слова проникають з англійської в іспанську мову згідно зі словниковим запасом того часу й місця, де знаходяться іспаномовні переселенці. Багато іспаномовних також розмовляють іспанською як другою та англійською як третьою мовою, маючи за рідну – мову корінного індійського населення. Завдяки цьому спангліш часто містить не лише іспанську та англійську лексику, а й лексику корінного населення певних латиноамериканських територій. Однією з таких мов, елементи якої зустрічаються найчастіше в спангліш, є *Náhuatl*, мова ацтеків, яка походить із центрального регіону Мексики.

Історично утворення спангліш як широко розповсюдженої «мови» можна прослідкувати від моменту підписання Договору Гваделупе Ідальго, що поклав кінець мексикансько-американській війні в 1848 році. Коли території Мексики відійшли до США, нові мексиканські американці прийняли іспанські версії англійських слів, вимовляючи англійські слова за правилами іспанської мови. Хоча це первинне широке впровадження спангліш як мови, один із аспектів, який змушує лінгвістів сумніватися в обґрунтованості цього феномена як мови, полягає в тому, що діалект, яким розмовляли багато мексиканських американців після угоди з Гваделупе Ідальго, розвивався окремо, ніж інші так звані іспанські діалекти в різних частинах США [14].

У Маямі лише в 1960-х роках спостерігався великий приплив носіїв іспанської мови, більшість із них прибули з Куби, рятуючись від комуністичного режиму на чолі з Фіделем Кастро. Ці носії іспанської мови не тільки походили з країни, що має значно інший словниковий запас, ніж той, яким спілкувалися американці Мексики, але також узяли англійські слова, унікальні для Маямі, на відміну від південно-західних штатів США. По всій країні іспанські діалекти відрізняються завдяки іммігрантам із різних країн, які переїжджають до Сполучених Штатів у різний час, і вивченню різних регіональних діалектів англійської мови. Через це ведуться величезні суперечки щодо того, чи можна різні діалекти іспанської мови взагалі вважати однією мовою.

У праці про мовні контакти, креолізацію та генетичну лінгвістику 1988 року С. Томасон та Т. Кауфман зазначають, що для того, щоб поєднання двох мов уважалося новою мовою, запозичення має відбуватися не лише в лексиці.

Структурні ознаки, такі як фонологічні, фонетичні, синтаксичні та іноді морфологічні елементи, також повинні бути запозичені [13].

Англійська мова має великий вплив на іспанську особливо в молодіжному середовищі. Сьогодні молодь усіх іспаномовних країн, як і багатьох інших, занурена в медіа культуру – інтернет, кіно, телебачення. Унаслідок цього англіцизми, як і спангліш, стали масово проникати в іспанську мову, нав'язуючи молодому поколінню норми американського способу життя. У розмовній мові все частіше використовуються вигуки, запозичені з англійської мови, наприклад, «Oops!» (Замість «¡Uy!») чи «Okey!» (Замість «¡Vale!»). Важливо відзначити природний вплив англійської мови у сфері комп'ютерної техніки та Інтернету. У багатьох мовах, як і в іспанській, переважає термінологія англійською мовою [7; 9].

Під час розгляду найбільш характерних особливостей спангліш передусім стає помітною така риса, як перенесення дієслівної парадигми іспанської мови на англійське дієслово. Наприклад, англійське дієслово «to park» перетворюється в «parquear» замість іспанського «estacionar», «to enjoy» змінюється до «enjoyar», «to shop» трансформується в «chorear». Англійські іменники та прикметники теж видозмінюються під впливом іспанських орфографічних, морфологічних і фонетичних правил. Наприклад, спангліш має слова «marqueta» (від «market»), «rufo» (від «roof»), «carro» (від «car»), «computadora» (від «computer»), «filme» (від «film»), «hamburguesa» (від «hamburger») тощо [7; 4].

Окремо можна виділити групу не асимільованих англіцизмів, які повністю зберегли англійську орфографію і фонетику, наприклад, «weekend», «camping», «hot dog», «on line», «income tax», «bestseller», «offside», «e-mail», «match», «nice» тощо. Ці запозичення зазвичай мають чоловічий рід і множину утворюють за правилами англійської мови [7].

Особливу роль у спангліш відіграють так звані «хибні друзі перекладача» – це слова, у яких значення переноситься з англійського слова на іспанське. Наприклад, «aplicación» бере своє значення з англійської, де «application» – заява, тоді як іспанською це слово означає «застосування». «Éxito» запозичує сенс англійського «exit» (вихід), а не іспанського «успіх». «Grosería» в спангліш має значення англійського «grocery» (бакалія) замість іспанського «грубість». «Carpeta» означає «carpet» (килим), а не «папка для паперів» як в іспанській мові [7; 4].

Ще однією важливою особливістю спангліш є калькований переклад англійських фраз і виразів іспанською мовою. Наприклад, «llamar para atrás» походить від англійського «call back» (передзвонити) замість іспанського «devolver la llamada». Вираз «no hace sentido» – від англійського «it does not make sense» (це безглуздо). Іспанською ця фраза звучить як «no tiene sentido». Фраза «te veo» – це калька з англійського «see you (soon)» (до побачення) замість іспанського «hasta pronto» або «hasta la vista». У спангліш навіть є вислів «perro caliente» – дослівний переклад англійського «hot dog» [4].

У південних штатах (Нью-Мексико, Техас, Північна Каліфорнія і Флорида) населення говорить іспанською мовою з тих пір, як на початку XVII ст. ця територія була завойована іспанськими конкістадорами, а в середині XIX ст., після того як США окупували ці штати, англійська мова поступово стала там домінувати. Відомий політолог С. Хантінгтон, автор книги «Зіткнення цивілізацій», пише, що більшість іммігрантів з країн Латинської Америки є вихідцями з Мексики, вони «снують туди й назад між Каліфорнією і Мексикою, маючи при собі подвійні посвідчення особи» [4, с. 42].

Як зазначає П. Б'юканан у книзі «Смерть Заходу» [1, с. 35–36], таких мексиканців мільйони, вони не бажають вивчати англійську мову й не хочуть ставати громадянами США, вважаючи за краще тимчасове перебування в анклавів, що нагадують їм рідні місця. У США вони мають власні ЗМІ, надають перевагу своїй, іспанській культурі й мові й усе більше перетворюються «в націю всередині нації». Компактні поселення мексиканських громад видаються П. Б'юканану небезпечними через можливе виникнення на території США етнічного анклавів, населення якого в подальшому може зажадати визнання «до окремої й унікальної іспанської культури» і права на особливі відносини з Мексикою. Переселення мексиканців у США, яке, на думку П. Б'юканана, має характер справжнього вторгнення, небезпечне ще й тому, що в Мексиці не забувають про війну 1848 року, унаслідок якої США захопили половину території Мексики. Тому, якщо не вдасться асимілювати мексиканських іммігрантів, США, на думку С. Хантінгтона, ризикують перетворитися «в розколоту країну з усіма передумовами до внутрішніх розбратів і роз'єднання» [4, с. 43–45].

Ще більшою проблемою П. Б'юканан вважає нелегальну імміграцію, яку підтримує влада Мексики, постачаючи порушників кордону необхідним запасом продовольства, води й медикаментів,

а також адресами соціальних служб у США, захищених у дешевій робочій силі [1, с. 35–36].

Говорячи про статус іспанської мови в США, можна процитувати думку журналістки Дебори Шарп, яку вона висловлює в статті в газеті «USA today» від 9 травня 2001 г. «If you do not speak Spanish, you might be left behind». (Якщо ви не говорите іспанською, ви можете залишитися позаду.) Тобто автор вважає, що в США іспанська мова перестала бути іноземною, у цій країні останнім часом вибухнув справжній бум у вивченні іспанської мови серед англосаксонського населення, оскільки вміння говорити іспанською стає швидше необхідністю, ніж вибором: цінується при прийомі на роботу й допомагає в подальшій кар'єрі [7].

«Іспанська мова в Сполучених Штатах, – сказав Джон Ліпскі, професор Пенсільванського університету (США) в доповіді на V Міжнародному конгресі іспанської мови у Вальядоліді (Чилі), – фактично виконує роль другої мови, і мільйони північноамериканців неіспанського походження вивчили іспанську мову з практичних міркувань: вона їм потрібна в роботі, у навчанні, в особистих відносинах або на території, де вони живуть» [4, с. 43–44].

Про походження слова «спангліш» думки розходяться. Одні вважають, що воно зародилося в розмовній мові недостатньо грамотного іспаномовного населення, що слабо володіло англійською мовою, інші переконані, що слово створено лінгвістами штучно. Чимало відгуків прозвучало на його адресу: «суміш мов», «діалект», «жаргон», «відхилення від мовної норми», «перехідна форма міжмовної комунікації», «приниження іспанської мови», «вторгнення англійської мови» тощо [10].

На колоквиумі, що відбувся навесні 2001 року в Інституті ім. Сервантеса в Нью-Йорку, президент Північноамериканської академії іспанської мови Одон Бетансос Паласіос назвав спангліш тимчасовим засобом спілкування, який зникне, як тільки нове іспаномовне покоління оцінить благо білінгвізму й буде серйозно вивчати обидві мови, що необхідно для грамотного та культурного спілкування [5].

На думку іспаніста Хосе Кастро Роча, спангліш – це «вид жаргону, що є сумішшю англійської та іспанської, яким говорять деякі іспаномовні жителі США»; Кастро Роч також називає спангліш усього лиш засобом мовлення: «Назвати ж його мовою або діалектом означає ввести його в одну категорію з креольськими мовами, які пройшли природний процес переробки, що було

б помилкою. Ацтеки та майя в Мексиці розмовляють сумішшю своїх рідних мов та іспанської, проте ми не пропонуємо надавати їй статус мови й вивчати її в університетах» [6].

Професор іспанської та порівняльної літератури Єльського університету Роберто Гонсалес Ечеверія вважає, що «говорити спангліш – це знецінювати іспанську». За його словами, «спангліш, будучи гібридом іспанської та англійської мов, становить серйозну небезпеку для іспанської культури та для успішної інтеграції іспаномовного населення в американське суспільство» [8].

Викладач іспанської мови в Амхерстському університеті Айлан Ставанс, американець мексиканського походження, автор праці «Спангліш: Становлення нової американської мови», охарактеризував спангліш як нову мову, продукт творчості на стику двох культур, як «вербальну зустріч англосаксонської й іспанської цивілізацій». На його думку, «ми є свідками народження нової іспаномовної країни всередині США, і ця нова мова допоможе міжнаціональному спілкуванню і взаєморозумінню». [11].

Учений-лінгвіст із жалем відзначає, що «дехто в Іспанії не бажає визнавати спангліш повноцінною мовою, вважаючи його проміжним кроком між утратою іспанської та впровадженням англійської». Насправді – це яскраве вираження взаємопроникнення культур. Уже публікуються романи, біографії й навіть вірші спангліш. Тексти цією мові все частіше зустрічаються в таких музичних жанрах, як реп, хіп-хоп, сальса [11].

Королівська академія іспанської мови постійно бореться за чистоту іспанської мови від іншомовних запозичень, проте протистояти проникненню англіцизмів стає все складніше, адже останні десятиліття у зв'язку зі стрімким розвитком засобів масової комунікації значний вплив англійської мови відчувають на собі всі країни, у тому числі країни Латинської Америки, передусім Мексика. На думку професора В. С. Виноградова, вторгнення англіцизмів в іспанську мову «залишається актуальною лінгвістичною проблемою, яка останнім часом набуває політичного характеру» [2, с. 96–97].

Сьогодні в США з'являються словники Spanglish-English і Spanglish-Español, в університетах спангліш вивчається як лінгвістичний феномен. Академія іспанської мови США б'є на сполох з приводу поширення словників і курсів спангліш в Інтернеті й веде кампанію із захисту іспанської та англійської мов. Про серйозність мовної ситуації, що склалася навколо спангліш, говорить факт проведення у квітні 2004 р. при Амхерстському

університеті (Массачусетс) Міжнародної конференції, присвяченої вивченню цього мовного явища.

Говорячи про способи проникнення англіцизмів в іспанську мову, Кармен Сільва-Корвалан називає такі види, характерні для спангліш:

1. Гіпергенералізація (узагальнення мовних форм), що виявляється в ігноруванні винятків з основного правила. Наприклад, усі іменники, що закінчуються на -а, набувають жіночого роду: *la problema, la diploma, la sistema, la idioma*; змінюються й деякі дієслівні форми: *tene* замість *tiene*, *move* замість *mueve*, *rudío* замість *pudo*.

2. Трансференція (перенесення значення), тобто вживання слів загальної етимології або зі схожою графікою в іспанському варіанті в потрібному значенні.

Наприклад, пропозиція *Voy a vacunar la carpeta* вживається замість *I'm going to vacuum the carpet* (Я збираюся пилососити килим), причому в іспанських академічних словниках *vacunar* означає «вакцинувати», а *carpeta* – «папка».

3. Симпліфікація (спрощення), тобто відступ від правил узгодження часів в іспанській мові. Наприклад, у реченні *Estamos como diez years in this city* (замість *Nemos estado como diez años en esta ciudad*. – Ми вже близько десяти років у цьому місті) *Presente de Indicativo* вживається замість *Pretérito Perfecto Compuesto de Indicativo*.

4. Зміна коду, тобто змішання мов, а також зміна порядку іспанських слів. Ось кілька прикладів: *You got a mancha on your camisa* замість *Tienes una mancha en tu camisa* (У тебе пляма на сорочці) або *¿Estás ready?* за зразком англійської фрази *Are you ready?* замість *¿Estás listo?* (Ти готовий?) [12].

На думку директора Інституту ім. Сервантеса в Чикаго, професора кафедри іспанської мови Університету м. Алькала де Енарес (Іспанія) Франсиско Морено Фернадеса, замість палких суперечок про спангліш, його варто серйозно вивчати. Взаємопроникнення сусідніх мов, уважає Морено Фернадес, є таким же нормальним явищем, як і вживання іноземних слів і виразів у процесі вивчення мови. «Співіснування мов породжує динамізм, компроміс, протиборство, а іноді при-

зводить до утворення різноманітних змішень... Майбутнє іспанської та англійської мов залежить від школи й телебачення. Люди будуть користуватися в своїй промові тими виразними засобами, які засвоять в школі, і розмовними штампами, які поширюють ЗМІ» [10].

На думку професора Джона Ліпскі, якщо не взяти до уваги зміну коду, а також говір тих, хто погано володіє однією з двох мов, то від спангліш нічого не залишиться. Настав час для США звернути серйозну увагу на присутність у країні іспанської мови й «не вважати майже 40 мільйонів своїх іспаномовних громадян усього лиш пасажерами на величезному некерованому кораблі» [9].

Висновки і пропозиції. Проведений аналіз матеріалу, що досліджувався, дав змогу дійти висновку, що спангліш – це не мова, а саме мовне явище, тобто воно не має чітких граматичних, фонетичних, лексичних правил. Спангліш залежить від географічного ареалу та від індивідуальних особливостей мовців, від покоління, що користується ним. У ході проведеного дослідження виявлено, що вживання спангліш та особливості його функціонування в мові латиноамериканців визначені соціальним статусом мовців, рівнем їхньої білінгвальної компетенції, ситуацією мовлення й метою комунікації.

Отже, поставлені завдання, які полягали у вивченні історичних передумов появи цього мовного явища, у розгляді механізмів мовлення в різних функціональних сферах у рамках взаємодії двох культур і взаємопроникненні мов, досягнуті. Також проаналізовано можливі наслідки поширення цього мовного явища та шляхи вирішення мовних конфліктів у США.

Заключною заміткою про спангліш є пропозиція іспанських лінгвістів Рікардо Отегі та Ненсі Стерн виключити слово «спангліш» з англійської лексики, оскільки більшість носіїв спангліш є двомовними, і цей термін, швидше, варто замінити просто іспанською в США.

Спангліш як лінгвістичний феномен потребує ретельного вивчення. Це явище продовжує змінюватися й формуватися, що дає постійний матеріал для подальших досліджень.

Список літератури:

1. Бьюканан П. Дж. Смерть Запада. Москва : АСТ, 2003. 444 с. URL: http://loveread.ec/read_book.php?id=54313&p=36.
2. Виноградов В. С. Лексикология испанского языка. Москва : Высш. шк., 1994. 246 с.
3. Масляков В. С. «Спанглиш» как явление языковой межкультурной коммуникации. *Язык и культура*. 2011. № 1. С. 51–61.
4. Хантингтон С. Столкновение цивилизаций? *Полис*. 1994. № 1. С. 33–48.

5. Betanzos Palacios O. El español en Estados Unidos: problemas y logros. II Congreso Internacional de la Lengua española. Valladolid; España, 2001. URL: <http://www.cervantes.es/congresosdelalengua.es/default.htm>.
6. Castro Roig X. El ciberespañol, el español comercial y el español neutro en la Red. Second Seminar on the Transatlantic Dimension of the Spanish Language. Nueva York, 2001. URL: <http://www.spansig-apuntes.org>.
7. Garrido Medina J. Hispano y español en Estados Unidos. II Congreso Internacional de la Lengua Española. Valladolid; España, 2001. URL: <http://www.cervantes.es/congresosdelalengua.es/default.htm>.
8. González Echeverría R. Hablar spanglish es devaluar el español. Clarín, 2004. URL: <http://www.casadellibro.com/palabra.html>.
9. Lipski J.M. ¿Existe un dialecto estadounidense del español? *V Congreso Internacional de la Lengua Española*. Valparaíso; Chile, 2010. URL: http://www.cervantestv.es/v_cile/.
10. Moreno Fernández F. Espanglish: la casa de cien puertas. CVC, Madrid, 2004. URL: http://www.cervantes.es/v_cile/.
11. Stavans I. Impulsor del spanglish desafía a profesores, traductores y lingüistas. *Second Seminar on the Transatlantic Dimension of the Spanish Language*. Nueva York, 2001. URL: <http://www.casadellibro.com/palabra>.
12. Silva-Corvalán C. Aspectos lingüísticos del español en Los Angeles. II Congreso Internacional de la Lengua Española. Valladolid; España, 2001. URL: <http://www.cervantes.es/congresosdelalengua.es/default.htm>.
13. Thomason, Sarah G. & Terrence Kaufman: *language contact, creolization, and genetic linguistics*. URL: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/03740463.1991.10412267>.
14. Treaty of Guadalupe Hidalgo; February 2, 1848. URL: https://avalon.law.yale.edu/19th_century/guadhida.asp.

Filippovych T. M. SPANGLISH AS A LINGUISTIC PHENOMENON OF INTERACTION OF CULTURES

This article focuses on a linguistic phenomenon called “Spanglish”, which is the result of the simultaneous use of Spanish and English among immigrants from Latin American countries in New York and the border southern states of the United States. As this linguistic phenomenon is gaining popularity, becoming more widespread and well-known, the author considers it appropriate and relevant to conduct a study in this direction, and also recommends acquaintance with the phenomenon of Spanglish to philologists majoring in philological specialties studying English and Spanish. Spanglish in this study is considered as a phenomenon of interaction of cultures, characterized by the interpenetration of languages. The article considers the preconditions for its emergence, analyzes the sources covering this topic. The purpose of this article is to determine the status of Spanglish, to analyze the means of assimilation of English words and phrases into Spanglish, to outline the scope of this linguistic phenomenon, and to explore its linguistic potential. The article provides historical research and defines the period of emergence of the concept of “Spanglish” as an intercultural sociolinguistic phenomenon, considers the reasons for its emergence, and analyzes the possible consequences of the spread of this linguistic phenomenon such as internal strife and disunity in the event of unsuccessful assimilation of the Latin American population into the culture of the United States. The study compares the classical version of Spanish and English with the newly formed Spanglish language phenomenon and reveals phonetic, lexical, grammatical differences in their structure. The most characteristic features are considered. Among them are the transfer of the verb paradigm of Spanish to English verb, modification of English nouns and adjectives under the influence of Spanish spelling, morphological and phonetic rules, translation of stable English phrases into Spanish, hypergeneralization (generalization) interference, and simplification. There is also a separate group of unassimilated English loan words, which have fully preserved the English spelling and phonetics. It is determined that the linguistic phenomenon “Spanglish” continues to change and form, which, according to the author, may become material for further research.

Key words: Spanish, English, Spanglish, the USA, linguistic phenomenon, assimilation, loan, Anglicism, immigration, communication, interaction of cultures.